

nemška ali levičarska stranka je vsa pobita, da je popolnem ob pamet. Poštenim ljudem in prijateljem vlade pa so cesarjeve besede prizdignile srce, ker so vnovič razodele, da presvitli vladar res hoče imeti mir med svojimi narodi. Zato tak krik med ljudmi, ki le od prepira živé in pri beganju narodov iščejo dobička.

— Zavoljo požara v „ringheatru“ se vršé zdaj sodnijske preiskave, da se izvedó in kaznujejo krivi in nemarni. Število ljudi, ki so pri tem smrt storili, ali ki se še pogrešajo, je padlo uže pod 500. Darov za nesrečneže in po njih zapuščene je došlo uže okoli milijona, toraj skoraj preveč. Grdo je bilo brati po listih levičarskih, kako so tudi iz te nesreče napeljavali vodo na svoj mlin in mahali po vladi in celó po ministru Taaffeju. Tudi o tem so se prepirali, kaj naj bi se zidalo na mesto pogorišča. Ta prepir je pa na preblag način rešil presvitli cesar sam s tem, da je ukazal na svoje stroške zidati tam hišo, katere dohodke bodo vživali vsi dobrodelni zavodi dunajskega mesta. V tem poslopji bo tudi kapela, v kateri se bodo vsako leto opravliali mrtvašnice za duše zgorelih. Tako dela naš dobrotljivi cesar.

Hrvatska. Iz Zagreba. — Tukajšnji „Pozor“ je oni teden priobčil celo korespondenco luteranskega pastora v Zagrebu z neko unanjo družbo, kateri namen je, po podanavskih deželah. toraj tudi po Hrvatski, širiti luteranstvo in nemštvo z naseljevanjem protestantovskih Nemcev iz „rajha“, toraj ne iz Avstrije, ker — kakor pravi — se unanji Nemci bolj drže vere in narodnosti, kakor avstrijski. Ta korespondenca je zbudila tukaj silno nevoljo celó med tukajšnjimi nemci, ki hočejo s Hrvati v miru živeti. V svojem poročilu opisuje pastor Hrvate za pijance, lenube in lahkoživce, med katerimi si trezen človek, kakor je nemški luteranec iz „rajha“,

lahko pomaga, če ima le količjak podpore od zunaj. Kakor je videti, imajo pa te vrste Nemci obilnih zakladov zunaj za podporo pri razširjanji protestantizma in nemštva med Slovani. — Reč ta ni še dognana, se bo videlo, kaj se bo skuhalo iz te zmesi, ki je tako nenadoma na beli dan prišla. Zdaj vemo vsaj to, zakaj vzlasti Nemci iz rajha med Slovence silijo.

Iz Dalmacije. — Homatije, ki so se vnele zavoljo novačenja, niso še končane, namestnik general Jovanovič ima velike težave; vzlasti po hribih ob meji se prebivalci nočejo vdati. Vendar prav zanesljivih poročil o tem ne pride med svet. Težko se bo vse gladko steklo.

Iz Rusije. — V Varšavi je bil Božični dan velik hrup. Nekega juda so v cerkvi zasačili, ko je iz žepov kradel. Na to zaupije „ogenj“, vse je preplašeno in dere v cerkve, v drenji pa je okoli 40 ljudi, večidel žensk, pomečkanih. Ljudje so potem razljuteni planili po judovskih štacunah, da so morali vojaki mir delati.

Telegram „Novicam“.

Dunaj 28. decembra.

Avstrijsko-rumunski razpor je poravnán. Tržaški poslanec Rabl in česki grof Thun sta poslanstvo odložila. Začetek zborovanja državnega zbora bo težko pred 17. januarjem.

Žitna cena

v Ljubljani 23. decembra 1881.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 10 kr. — banaške 10 gold. 3 kr. — turšice 6 gold. 20 kr. — soršice 7 gold. 80 kr. — rži 6 gold. — kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 3 kr. — ajde 4 gold. 78 kr. — ovsa 3 gold. 8 kr. — Krompir 2 gold. 60 kr. 100 kilogramov.

Vabilo na naročbo „Novic“

za leto 1882.

V malo dneh dopolnijo „Novice“ svoj 39. tečaj in nastopijo 40. s prvim dnevom novega leta 1882.

Večletnim bralcem in naročnikom „Novic“ ni treba razlagati, po katerih načelih in potah prislužile so si one tako slavno starost, in koliko so tudi pripomogle k napredku in razvoju slovenskega ljudstva. Zapisati imajo sicer „Novice“ v svojem letošnjem tečaju največo, najbitkejo zgubo, zgubo svojega očeta — modrega vodje, katerega nihče ne bo nadomestil; pa vendar nadomestovati ga morajo drugi — sinovi domovine; slediti mu morajo na potih, po katerih je hodil, in nadaljevati morajo njegovo mnogoletno vspešno delovanje v njegovem duhu.

Pri „Novicah“ sprejmeta to sveto dolžnost v polni zavesti vredništvo in založništvo, in zagotovilo, da se bo vsa skrb njihova obračala na to, da tudi za naprej „Novice“ zveste ostanejo svoji preteklosti, naj častiti prijatelji in naročniki blagovoljno sprejmejo namestu vsega drugega priporočevanja.

Uže se je založništvu posrečilo za gospodarski del „Novic“ pridobiti si jako učeno, spretno in k podučevanju v poljedelstvu med nas poklicano moč; tudi vsi stari, dragi sodelovalci in dopisniki ostali so „Novicam“ zvesti; prosimo jih za enako podporo in prijaznost tudi za naprej, in tako bo združeno mogoče doseči, kar vsi želimo in v kar Bog pomozi!

Naročnina „Novicam“ z „Oglasnikom“ ostane stara, in veljajo:

za celo leto po pošti 4 gold. 60 kr., — v tiskarni prejemane 4 gold.,

za pol leta po „ 2 „ 40 „ — v „ „ 2 „

za četrt „ po „ 1 „ 30 „ — v „ „ 1 „

Naročnina se najcenejše pošilja po poštnih nakaznicah pod naslovom Blaznikove tiskarne v Ljubljani.

Založništvo „Novic“.